

فرار از خانه، بیماری شهرنشینی

جامعه‌شناسان از فرار از خانه به عنوان بیماری شهرنشینی یاد می‌کنند. خشونت، نداشتن امنیت، فقر و اعتیاد از جمله مهم‌ترین دلایل فرار از خانه است.

سلامت نیوز : جامعه‌شناسان از فرار از خانه به عنوان بیماری شهرنشینی یاد می‌کنند. خشونت، نداشتن امنیت، فقر و اعتیاد از جمله مهم‌ترین دلایل فرار از خانه است. کسی که دست به چنین کاری می‌زند علاوه بر آشفته کردن یک خانواده، پیامدهای منفی بسیاری را به جامعه تحمیل می‌کند؛ زیرا فرار از خانه مقدمه گرایش به بزهکاری و افتادن در دام باندهای سازمان‌یافته بزهکاری است.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از روزنامه حمایت ؛ درباره دلایل بروز این آسیب اجتماعی با «محمد مهدی باقری» جامعه‌شناس و استاد دانشگاه بهزیستی گفت‌وگو کردیم که در ادامه می‌خوانید.

برخی تفاوت‌هایی بین ترک خانه و فرار از آن بیان می‌کنند؛ نظر شما در این باره چیست؟
فرار از خانه با ترک خانه متفاوت است؛ زمانی که فردی در وضعیت نامناسب در منزل است به طوری که مورد خشونت قرار گرفته باشد برای رهایی از این وضعیت از خانه فرار می‌کند این در حالی است که وقتی فرد همه امکانات را در خانه دارد و فقط به بهانه نداشتن آزادی از منزل خارج می‌شود و به تنهایی زندگی می‌کند به این ترک خانه گفته می‌شود.

پسرها بیشتر از خانه فرار می‌کنند یا دخترها؟
پسرها بیشتر فرار می‌کنند؛ اما آسیب‌های فرار دختران را بیشتر تهدید می‌کند. فرار از خانه آنقدر خطرناک است که اگر فردی در جهنم زندگی کند وضع بهتری دارد تا اینکه به هوای بهشتی که در ذهنش ترسیم کرده است از خانه خارج شود.

دلایل فرار از خانه چیست؟
اختلال روانی، وجود خشونت در خانه، افسردگی، اضطراب، تجاوز جنسی، اعتیاد اعضای خانواده، فقر، تأثیر دوستان و همسالان و تبلیغ نادرست رسانه‌های بیگانه از آزادی‌های فردی از جمله مهم‌ترین دلایل محسوب می‌شود.

بیشتر کسانی که از خانه فرار می‌کنند در چه سنی هستند؟
کسانی که از خانه فرار می‌کنند از 10 سال به بالا هستند اما افرادی که خانه را ترک می‌کنند در 18 سال به بالا قرار دارند؛ زیرا در این سن می‌توانند راحت‌تر کسب درآمد کنند.

چه راهکارهایی برای کاهش فرار از خانه پیشنهاد می‌کنید؟
افزایش آگاهی دینی، کم شدن خشونت و افزایش اعتماد به نفس فرزندان، بهترین راهکار است. باید توجه داشت اختلاف نظر میان زن و شوهر و فرزندان و والدین همیشه بروز می‌کند؛ اما باید گفت‌وگو را جایگزین خشونت کرد.

آیا محیط زندگی در فرار از خانه موثر است؟
بله. فرار از خانه بیماری شهرهاست در روستاها آمار نزدیک به صفر است، زندگی در محیط شهری فرد را در معرض آسیب‌های مختلف قرار می‌دهد؛ زیرا این افراد سعی دارند خود را مدرن کنند. از سوی دیگر رسانه‌های بیگانه با فرهنگ‌های منفی خود افراد به خصوص جوانان را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

پیامدهای فرار از خانه چیست؟
باید بدانید که مهم‌ترین نتیجه فرار از خانه، بی‌خانمانی است که همین موضوع زمینه ارتکاب بسیاری از جرایم را فراهم می‌کند؛ زیرا افراد برای تأمین درآمد مجبور هستند به بزهکاری‌هایی مانند سرقت، تکدی‌گری، توزیع مواد مخدر و مشروبات الکلی، روسپیگری و ...

روی بیاورند. فرار از خانه به خصوص برای دختران عوارض جبران‌ناپذیری دارد. = حتی اختلالات روانی و ابتلا به امراضی مانند ایدز و هیپاتیت می‌تواند از پیامدهای فرار از خانه باشد و این سختی‌ها تا جایی است که برخی از این افراد خودکشی می‌کنند تا از مشکلات ناشی از فرار از خانه رها شوند. البته هرچه مدت فرار بیشتر باشد عوارض ناشی از آن نیز بیشتر است؛ بنابراین باید گفت که برای بازگشت به خانه هیچ‌گاه دیر نیست.

فرار از خانه چه مضراتی برای خانواده دارد؟

فرار از خانه به حیثیت و شرافت خانوادگی فرد لطمه می‌زند و اختلاف خانواده‌ها را بیشتر می‌کند تا جایی که جدایی و طلاق در انتظار بسیاری از این خانواده‌هاست. فرار لکه ننگی برای خانواده ایجاد می‌کند که تا پایان عمر پاک‌شدنی نیست و همین موضوع موجب می‌شود که فرار فرزند از خانه کمتر گزارش داده شود؛ بنابراین آمارهای درستی از تعداد افراد فرار کرده در دست نداریم. البته آسیب‌های این مشکل فقط متوجه فرد و خانواده نیست بلکه اجتماع نیز از آثار مخرب آن تأثیر می‌گیرد و هزینه‌های زیادی به جامعه و دولت تحمیل می‌شود.

چه توصیه‌ای برای خانواده‌هایی که فرزند فراریشان به خانه بازگشته است، دارید؟

به خانواده‌ها توصیه می‌شود که با مهربانی با فرزند خود برخورد کنند و از خشونت بپرهیزند. کمک گرفتن از یک مشاوره دانا بهترین راه حل است. می‌توان با آموزش‌های مختلف فرد را از آسیب‌های اجتماعی مصون کرد.